בס"ד

פרק 33 - חמישים שנה לבנין ישיבת מאקווא

בפרק הקודם ספרנו על **רעידת הבנין** שהייתה בשנת תשכ"ט למקום ששימש כישיבה ברחוב סוקלוב. מיד לאחר מכן הישיבה עזבה את המקום ועברה זמנית לבית הכנסת פיאסצנה הסמוך, היה צריך דחוף לדאוג למקום חליפי לישיבה.

בשד' המגינים פינת סוקולוב, היה שטח ריק כמעט לגמרי מכל בנין, אותו קנו לישיבה אך במועצה של העיריה לא נתנו אישורי בניה ועוררו על כך בעיות רבות.

מה אתם צריכים בנין כה גדול לישיבה כה קטנה? השיב לו העטרת משה: **אנו בטוחים שאלו המתנגדים לנו ישובו בתשובה שלמה וירצו להתפלל, לכן אנחנו צריכים מקום בשבילם.**

היום כעבור חמישים שנה אנו רואים כיצד בחסדי שמים באמת המקום התמלא במנין ספרדי 'ותיקין' שבו רבים מהמתפללים הם חוזרים בתשובה מבני העיר.

כיצד הסתיים הסיפור עם העיריה?

היה יהודי שגר ליד בנין העיריה, ומהנדס העיריה חרג ובנה מרפסת בתוך השטח שלו, והוא איים עליו - אם לא תסכימו לאשר לעטרת משה את הישיבה אני יתבע אותך למשפט על החריגה של המרפסת! האיום עזר והעיריה אשרה.

וכך בשנת תש"ל חגגה העיר את את הנחת אבן הפינה. **ובה' בניסן תשל"ג** (לפני כ 50 שנה) הוקמה הישיבה החדשה בשד' המגינים 12 בנין חדש וגדול שנבנה לתפארת על שטח נרחב.

מתחילה היה במקום קומה אחת בלבד, עם השנים הוסיפו קומה שניה. **החל משנת תשס"ו החלו התחילו להתרבות מאוד בני הקהילה,** כך התחילו לבנות בקומת הקרקע – אולם טיש, גן ילדים חסידי, חדר חסידי, מקווה טהרה ועוד היד נטויה.

השנה נוספו מנינים רבים לתפילת מנחה וערבית במקום בהם מתפללים רבים מתושבי המקום. מנחה כל שעה החל מהשעה 13. ערבית כל חצי שעה החל מהשעה 18:30 - עד 22:20 (חוץ מהשעה 21). אם נקלעתם למקום וחסר לכם מקום לינה, אתם מוזמנים לדירות האירוח שלנו הסמוכות לישיבה.

מנין ותיקין

בסביבות שנת תשנ"ב התעוררו כעשרה יהודים צדיקים בעיר להתחיל להתפלל כותיקין בשבת קודש, הם החלו להתפלל במדרשה, אבל המקום נסגר כעבור כמה שבועות. הם חיפשו במשך כמה חודשים מקום ונדדו מבית הכנסת לבית הכנסת, אבל בכל מקום לא הסכימו לתת להם מקום קבוע. עד שבשבוע אחד לא היה מנין מחמת חוסר מקום.

האדמו"ר ממאקווא ששמע שלא היה מנין, קרא להם ושאל מדוע לא היה תפילת ותיקין השבת? הם שחו את צערם שאין להם מקום להתפלל. ששמע כך האדמו"ר האוהב כל יהודי ללא הבדלים, אמר להם – תתחילו להתפלל פה.

ומאז... המנין הולך וגדל, הם קבעו את משכנם בישיבת מאקווא, מנין ספרדי ירושלמי בתוך ישיבה חסידית הונגרית. ותוך כמה שבועות התחילו להתפלל ותיקין לא רק בשבת אלא גם בימות החול.

בתקופה הראשונה היה הגבאי מתקשר יום יום לאנשים לעורר אותם לתפילה, בזמן ההוא לא היה פלאפונים, רק טלפון קוי (זוכרים?) וכך היה עושה סבב טלפונים לראות שיהיה מנין לתפילה. בהתחלה היה ממש מנין די מדויק וכל אדם היה ממש חשוב, עם השנים גדל מאוד מספר האנשים ובית הכנסת מלא במנין עוד בקדיש של פתח אליהו לפני הקרבנות.

ההשפעה גדלה וגדלה ונפתחו בעיר עוד שלושה מניני ותיקין (ברסלב, בית ועד לחכמים ויוסף חכמה), שב"ה לכולם יש מנין יום יום.

בשבת קודש יש עוד שלושה מניני ותיקין (סיבוני, עטרת צבי, שבת אחים). לאחרונה יש ב"ה גם מנין אשכנזי לותיקין ברחוב שלום עליכם, עם קידושה רבה לאחר התפילה.